

[Korsgaard.]

dobbelt, og som det synes mig, tvetydigt Standpunkt. Men hvorledes er da faktisk Beskæftigelsestilstanden i dette Land nu paa en Tid, hvor man snart længe har haft Højkonjunktur, og hvor altsaa Erhvervslevet i en Aarrække i høj Grad har været under Ministeriets Diktatur? I Sandhed ikke god. Mon den skulde blive bedre, hvis vi fik det, Statsministeren vel tænker sig ved en rigtig socialdemokratisk Stat? Kan nogen virkelig for Alvor tro det?

Statsministeren har i en af sine Taler berømmet Valutaordningen som erhvervsforbedrende, men for at bevise det tog han Beskæftigelsen i et Krisaar og sammenlignede den med Forholdene i et Højkonjunkturaar. At der saa bliver en Forbedring, er der nu ikke noget at takke for. Hvis det var modsat, maatte Styret være helt vanvittigt, og galt er det jo nok, men saa vanvittigt er det altsaa dog ikke. Naa, men Statsministeren vil altsaa dels hævde, dels rose sig af, at Valutastyret betyder en stærk Forøgelse af Beskæftigelsen. Hvordan kan det nu gaa til? Svaret maa blive, at det fremkommer ved ikke at vanskeliggøre, men forhindre udenlandsk Konkurrence, og det vil jo igen sige, at Socialdemokratiet fuldkommen har forladt sine tidligere Doktriner om Frihandel, men saa ganske vist er gaaet til den modsatte Yderlighed, og Virkningen er jo blevet den, vi kender: ikke tilstrækkelig Beskæftigelse, men til Gengæld unødvendig Varefordyrelse. Er dette Begyndelsen til den socialdemokratiske Beskæftigelsespolitik, synes jeg, at man allerede har faaet mere end nok, men ikke desto mindre beder jeg, som alt sagt, Socialdemokratiet oplyse, hvorledes det mener, at dets Politik skal føre til Afskaffelse af Arbejdsløsheden.

Hvis nogen nu vilde spørge mig, om Danmark da er et elendigt Land at være i, vil jeg afgjort svare nej; men Fortjenesten er ikke Regeringens, men Folkets og den Udvikling, Folket har skabt, før Socialdemokratiet fik Magten, en Udvikling, som beskæftigelsesmæssigt vilde have udviklet sig gunstigt ved ikke at være kommet ind under Socialdemokratiets Ledelse.

Hvad er da Systemets Hovedmangler? Efter min Mening to, den ene, at Socialdemokraterne har skaffet Landet en Sociallov,

som er dyr og derigennem kapitalforbrugende . . .

Formanden: Jeg gør den ærede Taler opmærksom paa, at Taleren har faaet Ordet for at forelægge et Lovforslag.

Korsgaard: Ja, Motiveringen kommer ogsaa efter det . . . og derigennem kapitalforbrugende, og som, hvad endnu værre er, i for høj Grad formindsker Individets Tilbøjelighed til at klare sig selv. Hele Argumentationen er Begrundelse for det, som kommer. Den anden Hovedmangel er, at Erhvervsforholdene under det socialdemokratiske Styre har udviklet sig saaledes, at Landbrugserhvervets Forhold er væsentligt daarligere end Byerhvervenes, hvad atter har medført en stor Nedgang i Beskæftigelsen paa Landet. Alt i alt synes jeg, man med god Grund kan sige, at Beskæftigelsesforholdene ligger væsentligt daarligere, end de burde, at med andre Ord Socialdemokraternes Evne til at skabe Beskæftigelse har været daarlig. Derimod har jeg aldrig tvivlet om, at Socialdemokraternes Evne til at fordele er betragtelig, og stemmemæssigt har dette jo hidtil givet Bonus; og efter Statsministerens Udtalelse maa man jo tro, at det for ham er det, det kommer an paa. I denne Forbindelse vil jeg gerne sige et Par Ord til det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, som sammenstillede de sociale Udgifter med det, den saakaldte døde Kapital faar i Rente. Denne Sammenstilling viser i høj Grad Socialdemokratiets Vrangsyn, idet Fejlen ved Socialloven, som alt sagt, dels er denne, at den direkte og indirekte er kapitalslugende, medens Skabelsen af Kapital normalt dog sker ved det størst mulige Arbejde og yderligere giver Mulighed for nyt Erhverv, ogsaa derved, at det giver Muligheder for billigere Penge for andre end dem, som foretager Oplægningen; og Kapitalrigelighed er jo netop det, man mangler. Ud fra denne Opfattelse, som jeg nu her har begrundet, er det altsaa mit Partis Syn, at Penge hos private skaber mere Erhverv end Penge hos Staten, og det er altsaa derfor, at mit Parti gennem nærværende Lovforslag stiller Befolkningen det Spørgsmaal, om det er rimeligt, at Staten i Situationen opkræver endnu flere Penge i Skatter, end den siddende Regering meget